

da brez ljubezni do bližnjega ni ljubezni do Boga. Povedati hoče, da je ljubezen prva ... Kdor ne ljubi brata, ne ljubi Jezusa. Naš brat je Jezusov brat. Tudi v najmanjšem bratu moramo gledati Jezusa. Jezus, od katerega smo dobili neizmerne zaklade, je v osebi našega brata hvaležen za kos kruha, za čašo vode, za kratak obisk. To je dejstvo, to je gola resnica, ki se bo razglasila kot najvažnej-

ša na edini »generalni skupščini« vsega človeštva. Ali sploh kaj vemo o Jezusu, če se še nismo naučili bratske ljubezni, kakšno od nas zahteva?»

Katekizem Katoliške cerkve pravi: »Ravnanje z bližnjim bo razdelo sprejete ali odklonitev milosti in Božje ljubezni ... Z odklonitvijo milosti v tem življenju se vsakdo že sam sodi, prejme po svojih delih in se more celo za večno pogubiti, če zavrača duha ljubezni.« V skladu s tem lahko mirno rečemo, da je vsak človek, ki nam je poslan na pot življenja, dejansko od Boga ponujena milost, da mu izkaže mo dejavno ljubezen. ✂

duhovi, taki, ki peljejo človeško zgodovino naprej, pa so čutili, da je svet okrnjen, da je človek razklan. Čutili so, kar je izrazil prerok Izaija v današnjem pr-

vem berilu: »Postali smo vsi skupaj kakor nečistnik in vsa naša pravična dela kakor umazan obleka.« Že v stari zavezi so taki veliki, Božji ljudje spoznali, da je pravi Bog neskončno dober, da hoče človeku dobro in da vedno On naredi prvi korak k njemu. Odrešenja si nismo zaslužili, podarjeno nam je bilo. To velja za človeštvo, torej

velja zame osebno.

Če sprejmemo Jezusa, govori apostol Pavel v drugem berilu, nas vera vanj obogati v vsem. Bog je bogat, hoče samo našo pripravljenost, naše srce. Ne zanima ga naše bogastvo, ampak le naša revščina. Če resnično sprejmemo Boga v svoje življenje, če dejansko verujemo vanj, moramo nujno postati boljši, človeško bogatejši. Bog nas nikoli ne razočara, ne pusti nas praznih. Bog je namreč zvest. ✂

Tvoje roke so čiste, a prazne.

(Mt 25,31–46)

Če hočemo biti pravični učenci Jezusa Kristusa, učlovečene Božje Besede, se mora naša vera »učlovečiti«: naučiti se moramo prepoznavati obličje Boga v obrazih ljudi okoli sebe. To pa nam z živimi slikami, vrednimi znamenitih fresk v Sikstinski kapeli, dopoveduje današnji evangelijski odlomek o poteku vesoljne sodbe. Bogu pravilno služimo samo tedaj, če imamo odprto srce, oči in roke za ljudi, ki so v kakršnikoli potrebi ali stiski. »Resnično, povem vam: Karkoli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40)

»Ali nas bo Jezus sodil samo po naši ljubezni do bližnjega, po telesnih delih usmiljenja?« se sprašuje p. Albin Škričnik v premišljevanju o sodnem dnevu. »Kje je ljubezen do Boga, kje naše dolžnost do njega? Brez dvoma bo vse to tudi predmet Božje sodbe, a Jezus se hoče v svojem opisu omejiti na poglobljeno: na ljubezen. Tudi hoče poudariti,

Bog prihaja, da nas obogati.

(Mr 13,33–37)

Ob času preroka Izaija, adventnega klicarja, je bil izvoljeni judovski narod v babilonski sužnosti. To je bila Božja kazen za nezvestobo sinajski zavezi. Judje so to slovesno pogodbo prelahko jemali. Ko je Bog dokazal, da misli resno, so se v sužnosti sklicevali na Božje usmiljenje. Tudi slovenski narod se v sedanjih časih vse bolj odtujače veri svojih prednikov. Bomo lahko našli toliko ponižnosti in notranje moči, da se bomo kot Judje v preizkušnjah obrnili k Bogu?

Prevladujoče razpoloženje adventnega časa je hrepenenje po Odrešeniku. Stirje adventni tedni ponazarjajo tisočletno hrepenenje človeštva po Odrešeniku. Ob tem naj bi tudi mi sami osebno zahrepeneli po njem. Mnogi so se zadovoljili z majhnimi sodobnimi »odrešeni-

ki« od vsakdanjih skrbi: odrešila sta jih jed in pijača, zadovoljili so se, če so bile potešene druge njihove potrebe. Veliki

Pravljica

Župnija Stožice

0202 november . 27
01 . št. '1XXX ote1

Glavni vpliv, s katerim starši oblikujejo svoje otroke, ni namerni zgled, temveč njihovo vsakdanje ravnanje in govorjenje, pri katerem niti ne mislijo, da vplivajo z njim na svojega otroka.

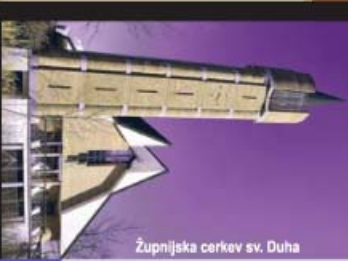
Anton Trstenjak

Izdali:
Župnijski urad Ljubljana—Stožice,
Štebalarova ulica 1, 1113 Ljubljana
Tel.: 01 565 76 90
GSM: 040 260 003 (v nujnih primerih)

www: <http://zupnija-lj-stozice.rkc.si/>
e-pošta: zupnija.lj.stozice@krc.si

Odgovarja: Sebastijan Cerk, župnik

Uradne ure:
ponedeljek in petek: 18. — 18.45
Za čas delnih omejitev:
ponedeljek in petek: 18. — 18.30

22	NEDELJA	9: +Marijeta Erznožnik 10.30: za farane	29	NEDELJA	9: za farane 10.30: ++Smetkar	6	NEDELJA	9: ++Marija in Peter Kump 10.30: za farane	13	NEDELJA	9: za farane 10.30: +Dominik Miritič
KRISTUS, KRALJ VESOLSTVA			1. adventna nedelja		2. adventna nedelja		3. adventna nedelja				
23	PONEDELJEK	19: +Zdenka Podobnik	30	PONEDELJEK	19: ++ Blenkuš in Gojmir	7	PONEDELJEK	19: po namenu.	14	PONEDELJEK	19: ++Vera in Miloš Čehovin
24	TOREK	7: ++Vindišar	1	TOREK	19: +Marija Pavlovič	8	BREZMADEŽNA	19: +Milnaela Pavlovič	15	TOREK	7: v zahvalo
25	SREDA	19: +Ivan Turk	2	SREDA	19: ++Sešek	9	SREDA	19: +Janez Langus, obl.	16	SREDA	19: +Vanda Tavčar, obl.
26	ČETRTEK	7: po nemenu.	3	ČETRTEK	19: ++Dolišek	10	SREDA	7: +Mirni Zafran	17	ČETRTEK	19: ++Niko in Zoran Brdovnik
27	PETEK	19: po namenu.	4	PETEK	19: po namenu.	11	PETEK	19: +Marjan Kunstelj, 30. dan	18	PETEK	19: po namenu.
28	SOBOTA	19: +Bronislav Androvič	5	SOBOTA	19: za duhovne poklice	12	SOBOTA	19: ++Niko in Zoran Brdovnik	19	SOBOTA	19: po namenu

Nekaj, kar je višje.

Mr 1,1–8

Četudi stojimo pod mogočno goro in se zazremo proti njenemu vrhu, naš pogled ne zajema zgolj nekaj najbližjih skal ali celo vrhov, temveč tudi vsaj kanček neba, nekaj kar je višje od samega vrha.

Evangelij današnje nedelje pove nekaj podobnega. Jezus, ki je pomešan med Janezovimi poslušalci in je na prvi pogled enak drugim, je v resnici višji od njih in jih vse presega.

Ljudje so bili vedno grešni. Vedno so tudi čutili potrebo po spreobračanju. V vseh časih so se pojavljali preroki, ki so človeštvo, pogreznjeno v telesnost in uživaštvo, klicali k svetosti.

Nekaj takega opazamo tudi danes. Vse več ljudi je naveličanih lova za telesnimi užitki. Ne verjamejo v srečo, ki jo obljublja preroški spolnosti, drog in zabave. Lačni postajajo nečesa višjega, kar bi jim nahranilo dušo. V stvarstvu slutijo neko duhovnost in svetost. Zato se na knjižnem trgu pa tudi na spletu ponuja vse več branja, ki razpravlja o ponotranjenju, o duhovnosti in celo svetosti. Prav tako se ponuja vse več izvedencev – medna prihajajo od drugod – ki so nas pripravljene v to duhovnost uvajati.

Opazamo pa, da se omenjeni izvedenci v večini primerov ne navdihujejo ob krščanstvu. Ne priznavajo osebnega Boga. Stvarem pripisujejo svetost, ki naj bi jo imeli v sebi. Mi pa smo prepričani, da ima vsaka duhovnost in svetost izvor le v osebnem Bogu. Stvari so enake nam ali pa nižje od nas. Naj jih imamo še za tako svete, nobeni od njih nismo odgovorni in nobena nam ne more dati, česar nima. Edino osebni Bog nas presega ter nas

po poti pokore in spreobračanja čisti ter dviga v svoje višine. Te pa so daleč nad vsem ostalim. ☞

Razsvetlimo okolje z božjo lučjo.

Jn 1,6–8.19–28

V teh predbožičnih dneh, ko smo vendarle nekoliko »bolj mehki«, se najbrž včasih potrudimo, da bi pozorneje služili ljudem okoli nas (pa naj gre za družino ali širše). Ko pa so prazniki mimo, je spet vse po starem.

Toda Jezus je prišel, da bi bil med nami ne samo en dan, en teden ali kašen mesec, ampak vedno, vsak trenutek. Njegovo bližino naj bi čutili v ljudeh ob sebi, kajti – kot izpovedujemo v veri – On se je učlovečil. Zavest Božje bližine naj vernega človeka napolnjuje z veseljem, z življenjsko vedrino in iskrenim služenjem.

»Bil je človek, od Boga poslan, da bi pričeval o luči,« nam govori danes v evangeliju apostol Janez. Iz vsakdanjega življenja vemo, da so dobri ljudje kakor luči, ki s svojo dobroto prinašajo v okolico svetlobo in toplino. Svetloba je znanilka veselja. Pred božičnimi prazniki so naša mesta polna migetajočih lučk, ki jih imamo radi, saj je v vsakem od nas nekaj otroka. In vsak otrok je navdušen nad tem. Vsak otrok pa nosi v sebi tudi hrepenenje po luči. Najpomembnejše je, da se trudimo za to, da bi bili luč drug drugemu. In to bomo, če bosta v nas Kristusova svetloba in toplota njegove ljubezni. S sebičnostjo, kar je v bistvu vsak greh, hote ugašamo v sebi Božjo svetlobo in širimo okoli sebe mrzlo temo.

»Gospod, ti nam prižigaš luč upanja in v tvoji svetlobi nam vse postaja svetlo,« molimo duhovniki v svojih bogoslužnih molitvah. V tej molitvi je zajet smisel božičnega praznika: Jezusovo učlovečenje, njegovo rojstvo in

bivanje med nami prižiga luč upanja, ki osvetljuje vse naše življenje. Bog želi, da s to svetlobo prežarimo svoja srca in jo izžarevamo okoli sebe. Naše okolje naj bo razsvetljeno, pa ne le v času okrog božiča, ne z umetnimi lučkami, ampak z Božjo lučjo v nas. ☞

Prvi petek in sobota.

Petek, 4. 12., je prvi v mesecu, namenjen češčenju Srca Jezusovega. Vabim vas, da doma iz molitvenika izberete Litanije Srca in jih doma v družinskem krogu pobožno zmolite.

Dopoldne in popoldne obhajilo bolnikov in ostarelih na domu.

Sobota, 5. 12., je prva po prvem petku v mesecu, namenjena češčenju Marijinega srca. Prav tako vas vabim, da v družinskem krogu zmolite litanije Matere Božje.

Prav je, da tudi v tem času, ko ni mogoče oditi v cerkev, v družinskem krogu postane in ostane družinska molitev kot osrednje bogoslužje domačega ognjišča. ☞

Pogrebi. Cerkevno pokopani so bili:

Vladimir Berglez, Šarhova;

Franc Miklavčič, Robičeva;

Dušan Ahlin, Vojkova;

Milica Štefe r. Pogeljšek, Slovenčeva;

Marijan Kunstelj, Grintovška;

Martin Milak, Trebinjska;

Matjaž Malenšek, Kalingerjeva

Gospod, daj jim večni mir in pokoj. ☞

Župnijski rožni venec. Molitvena namena ostaneta enaka kot v mesecu oktobru. ☞

V pričakovanju.

Čez ravnico se vleče megla, luč dneva ugaša, tema se zgošča v črnino, nad zvonikom trepetaja večera. Ljudje so se umaknili pod strehe, k ognjiščem, da se v dolgih večerih napijejo drug drugega, dobrih besed in medsebojne bližine.

Pred dva tisoč leti je odšla Žena, polna vere, na naporno in negotovo pot, da bi Novorojeni sredi človeške zgodovine uresničeval odrešenje za vse ljudi in na vse čase natrosil toplino.

Še vedno se prebijamo skozi čeri, po ozki poti med temo in svetlobo, prestrašeni in boječi med sencami zla, opogumljeni z močjo in toplino Luči.

V razkošju podarjenih milosti naj zadrhtijo plameni spokornjenih duš v zbrani tišini adventnih dni, da se ko v mehko postlano zibel nebeško Dete rodi.

Metka Vrbovšek, Gospod, povsod vidim Tebe

Darovi za cerkev.

V tem času, ko ne moremo v cerkev k bogoslužju, lahko darujete svoje darove tako, da jih oddate v župnijski nabiralnik, ali pa jih nakažete na župnijski tekoči račun, ki je odprt pri NKBM: SI56 0430 2000 3308 363 (pri NKBM) in pripisom »Darovi vernikov«. Bog lonaj!

Obisk cerkve in prejem obhajila.

Za obhajilo v nedeljo se lahko prijavite v župnišču osebno ali pa po telefonu v času uradnih ur (kjer boste dobili točno uro obiska cerkve). ☞

Lahko osebno ali po telefonu v ponedeljek in petek od 18. - 18.30.

Uradne ure. Župnijska pisarna v tem času deluje nemoteno. Do ukinitve trenutnih omejitev bodo uradne ure ob ponedeljkah in petkih od 18. - 18.30. ☞

Mašni nameni. V mesecu decembru sprejemamo maše za mesec januar in februar in marec. Pridite in darujte za svete maše. ☞